

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

หลักของผู้นำ

ก่อนจ้งหัน

พระให้ตั้งใจภาวนานะ พระวัดนี้มีหน้าที่ภาวนาชำระกิเลสโดยถ่ายเดียว ไม่ให้มีงานยุ่ง ๆ เหยิง ๆ งานสกปรก งานโลกงานสงสาร ยุ่ง ให้มีแต่งานชำระกิเลส ความสกปรกของกิเลสมันทำให้ยุ่งให้เป็นทุกข์ อยู่ที่ไหนให้มีสติ อย่าลืม คำว่าสติเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ศาสดาองค์เอกและ สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ มีแต่ท่านผู้บำเพ็ญสติจนกระทั่งเป็นมหาสติแล้ว มาสอนพวกเราทั้งนั้นแหละ อย่างอนใจนะ

เรามองดูพระดูเณร มองดูเรามองดูพระดูเณรมันดูไม่ได้นะเดี๋ยวนี เลอะเทอะขนาดนั้นละพุทธศาสนาในเมืองไทยเรา ดูตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดนี่ออกไป จนจะดูไม่ได้นะดูพระมันเลอะขนาดนั้น เลวที่สุด สกปรกที่สุด หน้าด้านที่สุดพระเวลานี้ โห้ย นำทุเรศจริง ๆ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปตลอดเวลาโดยข้ามเกินธรรมวินัย ไม่สนใจธรรมวินัยยิ่งกว่าความสกปรก พวกมันตั้งใจให้ดี ภาวนา อย่าปล่อยเวลาให้เสียไปเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

ทองเราก็ได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นะ ตั้งแต่ให้มีทองประเภทน้ำซับน้ำซิม ค่อย ๆ มาเรื่อย ๆ นะ ถ้าหยุดแค่นั้นแล้วก็ขาดไปเลย และขาดไปตลอด ทั้ง ๆ ที่ทองคำเรามีในคลังหลวงน้อยมาก เพราะฉะนั้นเราจึงได้รับกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เพื่อหัวใจแห่งชาติไทยของเราคือทองคำ ให้มีหนุนไว้ ๆ เรื่องว่าเลิกแล้วมันก็ไม่แล้ว มันเป็นห่วงอยู่ภายในเราไปเห็นเองนั่นซี คนอื่นคนใดมาเล่าให้ฟังเป็นอีกอย่างหนึ่ง นี่เราไปเจอเองประจักษ์ตาเราแล้ว มันเลยติดหูติดตาอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้รับกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายเรื่อย ๆ มา ก็รู้สึกว่าได้มาตลอดที่ว่าประเภทน้ำซับน้ำซิม ทองคำประเภทน้ำซับน้ำซิม มันก็มาแบบนั้นละ มาแบบน้ำซับน้ำซิมไม่ขาด มาอยู่เรื่อย ๆ ดูเหมือนแทบไม่ขาดวัน วันเล็กวันน้อยประเภทน้ำไหลซิม ซิมเข้ามา

ตั้งแต่หลังจากเรามอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้มาอีกประเภทน้ำไหลซิม ทองคำประเภทน้ำซับน้ำซิมนี้ได้ถึง ๕๐ กิโลเดี๋ยวนี้นะ หลังจากเรามอบเรียบร้อยแล้ว ทีนี้ขอให้ เป็นประเภทน้ำซับน้ำซิม มันก็เลยซิมมาเรื่อย ได้ ๕๐ กิโลแล้ว ถ้าไม่ขอให้เป็นอย่างนี้ก็ไม่ได้เลย ก็จะขาดอยู่อย่างนั้นตลอดไป พอขอให้เป็นอย่างนี้ก็ค่อยซิมเข้ามาเรื่อย ๆ ก็ค่อยหนาแน่นขึ้น ๆ มา เราเป็นห่วงบรรดาพี่น้องลูกหลานชาวไทยเรา กาลยี่ดยาวนานความ

แน่นหนามั่นคง ความอบอุ่นแห่งชาติไทยของเรา รวมแล้วจะอยู่ที่จุดไหน ก็มาจุดที่ทองคำ ละซี เราจึงได้ออดได้อ่อนพี่น้องทั้งหลายเสมอมา ถ้าไม่ได้ระยะนี้ก็จะไม่ได้เลย

คิดดูซิทองคำใครเคยเอามาให้เป็นกอบเป็นกำแต่ก่อน ไม่มี ที่นี้พอพี่น้องทั้งหลาย เราได้ร่วมมือร่วมใจกันช่วยชาตินี้ ทองคำได้มาตั้ง ๑๑ ตัน ของเล่นเมื่อไร แล้วยัง ๓๗ กิโล ครึ่งอีก และยังประเภทน้ำซับน้ำซึ่มมาอีก แน่อย่างนั้นแล้ว แต่ก่อนไม่เคยได้ นี่ก็ยังได้ตั้ง ๑๑ ตัน แล้ว ถ้าหากว่าเราปล่อยไปเสียเลยทิ้งๆ ที่ขาดอยู่ มันก็จะขาดอยู่อย่างนี้ต่อไป เมื่อ ยังพอเป็นไปได้อยู่เราจึงได้พิจารณา ประสานให้มันค่อยเป็นไปๆ อย่างนี้ เป็นประเภท ทองคำน้ำซับน้ำซึ่มไป มันก็ไม่ได้ล่าได้สายอะไรนี้ ไม่รีบไม่ด่วนไม่เร่ง ค่อยเป็นค่อยไป มัน ก็ค่อยมา ตั้งแต่มอบเดือนเมษามานี้ ก็ได้ ๕๐ กิโลแล้ว นี่ละประเภทน้ำซับน้ำซึ่ม เรายังคิดว่า จะได้อีกๆ อยู่

เราต้องคิดซิ เราอยู่ในบ้านอยู่ในเมือง อยู่ในชาติของเรา เราต้องคิดถึงบ้านถึงเมือง ถึงชาติของเรา สังคมครอบครัวของเรา คิดย่อนหน้าย่อนหลังซิเราเป็นเจ้าของ จะอยู่เฉยๆ ไม่เหมาะนะเราเป็นเจ้าของ ปูย่าตายายที่ท่านพาอ่พาพามาท่านเป็นเจ้าของมา ท่าน รับผิดชอบมาเรื่อย ๆ แล้วพวกเรากลูกหลานไม่รับผิดชอบต่อสายกันไปมันก็ฉิบหายได้ ต้อง ต่อสืบทอดกันไป ต้องคิดพวกเรา คิดทุกคนนะ คิดเพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติของ ตน แล้วยังต้องคิดถึงความสุขของบ้านเมืองอีก ต้องคิดหลายแง่หลายทาง อย่าเอาแต่ ความอยากความทะเยอทะยาน ความเอาตามใจชอบๆ ความตามใจชอบมันมีแต่ฝ่ายต่ำนะ ไม่ได้มีฝ่ายสูงคือธรรมแทรกเลย ถ้ามีธรรมแทรกเข้าไป ถึงฝันก็ฝันเป็นยาๆ ไปเรื่อย ชมก็ ชมเป็นยา เป็นอย่างนั้นนะ จึงควรพิจารณาพี่น้องทั้งหลาย

เราก็ได้อุตส่าห์พยายามช่วยพี่น้องทั้งหลายมาเป็นเวลานานแล้ว เฉพาะที่เปิดเผย ชัดเจนนี้ก็เป็นเวลา ๖ ปีแล้ว เรียกว่าเราทุ่มลงทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อพี่น้องลูกหลานไทยเรา นั้นแหละ เราไม่ได้เพื่อเรา เราพูดตรงๆ แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราบอกตรงๆ เราไม่ได้เพื่อ เรา เราพอทุกอย่างแล้ว นี่เราเพื่อลูกเพื่อหลานพี่น้องชาวไทยเรา ควรดูเราดู ควรว่า-ว่า ดู ก็ดูเพื่อดี ว่าก็ว่าเพื่อดี ไม่มีอะไรเสียหาย ภาษาธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ภาษาธรรมไม่ เสียหาย ถ้าภาษาของกิเลสนี้แหละ หลกไปเรื่อย ๆ แหละ แต่ใครก็ชอบแต่ภาษากิเลส มัน ถึงได้เดือดร้อนชาติของเรา อะไรก็บกพร่องๆ เพราะใครก็จะเอาๆ ไม่หามา มีแต่จะเอา กินดับกินปอดกันเข้าไป ไม่มีที่กินก็มากินดับกินปอดกันเอง

มันก็ไม่พ้นไปได้แหละ ในฐานะที่เรามีศาสนา เราเป็นลูกชาวพุทธ ที่นี้ลูกชาวพุทธผู้ ที่นำธรรมะออกมาก็ต้องเป็นฝ่ายพระฝ่ายครูอาจารย์เสียมากต่อมาก อันนี้ก็อยู่ในนามของ เราที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายทั้งทางโลกทางธรรม เราช่วยจริงๆ เราไม่ได้ทำลายนี่นะ สิ่ง ที่ทำลายไม่มีในจิตของเราแม้เม็ดหินเม็ดทราย ไม่มีเลย จะดูจะตาจะเต็ดจะเดี่ยวขนาดไหน

หรือคัดค้านต้านทานอะไร ก็เพื่อความดีงาม เพื่อความมั่นคง เพื่อความราบรื่นไปทุกสิ่งทุกอย่าง เราไม่ได้เพื่ออะไรนะการสอนพี่น้องทั้งหลาย

ที่เราออกช่วยชาตินี้เราก็ได้คิดไว้แล้วแต่ต้น ก็เป็นไปตามที่คิด ที่ว่า เอ้า จะนำ พอว่าเราจะเป็นผู้นำ เวลานี้สมบัติเงินทองข้าวของของเรานี้จนจะไม่มีลมหายใจอะไรเหลือแล้ว ในคลังหลวงของเรา แล้วจะทำยังไง ต่างคนต่างหายใจอยู่ทุกคนนี่นะ เมื่อไม่มีลมหายใจจะหายใจมาจากไหน จะเอาลมมาจากไหนในเมื่อไม่มีลม เอ้า ขวนขวายหาลม คือสมบัติเงินทองที่บกพร่องสาบสูญไปๆ จนจะไม่มีอะไรเหลือติดชาติทั้งชาติ ชาติไทย ๖๒ ล้านคนฟังซิ จะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวมันดูได้ไหมล่ะ เพราะฉะนั้นจึงบอกว่า เอ้า จะนำ ได้มากได้น้อยเท่าไรก็นำ จะเป็นผู้นำขวนขวายหาสมบัติเข้ามาสู่ลมหายใจของเรา นี่โลกทั้งหลายก็ทราบกันหมดแล้ว พอว่าอย่างนั้นก็แสดงถึงด้านวัตถุ เงินทองข้าวของต่างๆ ที่เข้ามาหนุน แต่ธรรมชาติจะไม่คิดนะ เราคิดพร้อมหมดเลย เห็นไหมล่ะ คราวนี้ธรรมชาติจะได้ออกพร้อมกัน

ชาวพุทธเราเห็นห่างจากธรรมนี้มาก เพราะฉะนั้นถึงได้เดือดร้อนถึงขั้นจะล่มจม นี้เพราะเรื่องของกิเลสไม่ใช่เรื่องของธรรม ธรรมไม่ได้เข้าไปแทรกเลย ที่นี้เวลานานี้ธรรมจะแทรกไปพร้อมกัน คราวนี้คราวธรรมจะได้ออกสู่ตลาดของประชาชนทั่วประเทศไทยเราเป็นอย่างน้อย มากกว่านั้นก็ออกไปเมืองนอกเมืองนา จะกระจายออกไปแหละ ไปที่ไหนก็ต้องเทศน์ใช้ไหมล่ะ ๖ ปีเต็มนี้เทศน์มาสักก็กัณฑ์ พิจารณาซิ ถ้าพูดถึงคัมภีร์จนจะแบกไม่ได้มันนะ มันหนักต่อหนัก เทศน์มามากต่อมาก นี่ละธรรมะออก ธรรมะไปพร้อมกัน

วัตถุก็ค่อยเป็นค่อยไป ส่วนใหญ่หยุดไปแล้ว ส่วนด้านธรรมะนี้ไม่ได้หยุด ยิ่งออกเรื่อย ๆ ทุกวัน ออกทั่วโลกจะว่าอะไร อินเทอร์เน็ตหรืออะไร เมืองนอกเมืองนาเขาได้ยินได้ฟังไปหมด เขาพูดมาเขาบอกมาชัดเจนเลย มีพยานอย่างนั้นละ เขาออกพอใจ คือเขาอยู่เมืองนอกไม่มีเพื่อนมีฝูงเหมือนอยู่เมืองไทยเรา ไปที่ไหนเมืองไทยเราเป็นเมืองสมัครสมาน เมืองชาวพุทธ ไปที่ไหนสนิทสนมกันไปหมด เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่ได้มียิงเขี้ยวยิงฟันใส่กัน หน้าบึ้งหน้าเบี้ยวใส่กัน มียิ้มแย้มแจ่มใส เขาจึงเรียกเมืองไทยเป็นเมืองยิ้ม ก็ยิ้มละซี คนมีธรรมต้องยิ้มได้ซิ คนมีแต่ทุกข์จะยิ้มได้อย่างไร นั่นมันเอานั่นออกต่อกัน เมืองไทยเราเป็นอย่างนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้

ที่นี้เมื่อธรรมออกไปแล้วก็ยิ่งประสานสิ่งเหล่านี้ให้แนบเนียน ให้ละเอียดสุขุมเข้าไป การปฏิบัติไปตามก็ค่อยเป็นไปๆ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยดีขึ้นๆ เรานำพี่น้องทั้งหลายเรากล้าพูดได้ทุกอย่าง ไม่ว่าเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหน เราไม่มีเรื่องกิเลสเข้ามาแฝงในหัวใจเราเลย เรามีแต่ธรรมล้วนๆ ออกสอนโลก ไม่ว่าจะเป็นการคัดค้านต้านทานแบบไหนก็ตาม เป็นเรื่องของอรรถของธรรมที่จะให้เป็นความแน่นหนามั่นคงในชาติของตน หรือในจิตใจ

ของคนเท่านั้น เราไม่ได้เพื่อทำลาย เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้เต็มปากทุกอย่าง ถ้าเป็นธรรม เราพูดได้ทั้งนั้น เพราะธรรมนี้เหนือกว่าทุกอย่างแล้วในโลกอันนี้

เช่นอย่างเรามาเกี่ยวข้องกับทางบ้านการเมืองนี้ บางคนเขาก็หาว่าเรามาเล่น การบ้านการเมือง เราอยากพูดให้เต็มปากไปเลยที่เดียวว่าเล่นการบ้านการเมืองที่พ่อที่แม่ มึงยังโงะ มึงสกปรกจนจะตายจนตัวคนทั้งคนมองหาตัวไม่เห็น เห็นแต่บุตรแต่คูสกปรก เต็มตัว กูเอาน้ำมาชะล้างมึงยังว่ากูมาเล่นการบ้านการเมือง นี่ธรรมสอนโลกรู้ไหม นั่น ความหมายว่าอย่างนั้น มาเล่นอะไรการบ้านการเมือง มันเหมือนกับขี้ เอาน้ำสาตลงมาๆ คือธรรม...น้ำ ยังมาหาว่าเรามาเล่นการบ้านการเมืองสกปรก เราไม่ได้สกปรก หัวใจสว่าง งามแจ่มอยู่ตลอดเวลา สกปรกที่ไหนหัวใจเรา

การพูดการจ้อออกมาจากความสะอาดจะเสียหายไปไหน นั่นฟังซิ การสอนพี่น้อง ทั้งหลายเราสอนด้วยอรรถด้วยธรรมล้วนๆ ไม่ว่าแ่งใดมุมใดเราไม่มีภัยต่อโลก เราสอน ด้วยความเป็นคุณเป็นธรรมต่อโลกทั้งนั้น เราไม่ได้มีเรื่องเป็นภัยต่อโลก ไม่มีบอกตรงๆ คำนตรงไหนก็ตรงนั้นผิด ถ้าผิดแล้วก็ปักษิเผาอีกน คำนเข้าไปนั้นอย่าทำอย่างนั้น แน่ะ มันก็ถูก เมื่อถูกแล้วก็ไปราบรื่นซิ นั่นละภาษาธรรม ธรรมท่านสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้วมา สอนโลกที่บกพร่องเต็มเนื้อเต็มตัวทุกผู้ทุกคน เต็มชาติบ้านเมือง ตลอดเต็มโลกเต็มสงสาร มีแต่ความบกพร่องของกิเลสสั่งสมขึ้นมาเต็มหัวใจคน กิริยามารยาทการแสดงออกมีแต่ ฟืนแต่ไฟจากกิเลสตันออกไปทั้งนั้น ธรรมนี้เป็นน้ำดับไฟ ชะล้างไปเรื่อยๆ อย่างนี้ตลอด มา

นี่ละที่ว่าเราช่วยโลกธรรมะได้ออกคราวนี้ ออกเรื่อยๆ ทางวิทยุเวลานี้ก็ออกตั้ง หลายสถานีแล้วนะ ที่ไหนบ้างมากต่อมากเวลานี้ตั้งกันเรื่อย ทางสกลนครก็ดูว่าจะสิบสถานี ตั้งวิทยุเสียงธรรมออกทางวิทยุออกไปเรื่อยๆ ก็ค่อยเป็นประโยชน์แก่จิตใจของโลกขึ้นไป เป็นลำดับ ชาวพุทธเราก็จะได้คิดบ้างในแง่อรรถแห่งธรรม เพราะเราประกาศจนหมดเนื้อ หมดตัวแล้วนะ สอนโลกที่ออกเปิดเผยเต็มที่นี้ก็ ๖ ปีเต็ม ออกอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยทั่ว ประเทศเขตแดน ก็ควรจะได้เป็นคติบ้างถ้าจะเป็นมนุษย์ติดตัวอยู่บ้างนะ ถ้าเป็นแบบสัตว์ เสียเลยมันก็เหลือประมาณ นี่เราไม่ใช่แบบสัตว์ เราแบบมนุษย์ลูกชาวพุทธเสียด้วย ควรจะ ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ เสียงอรรถเสียงธรรม อะไรอย่าทำแบบตั้งแต่จะตักจะตวงจะเอา ทำเดียวๆ

นี่กำลังเริ่มร้อนแล้ว นี่เสียงธรรมออกแล้วนะ กำลังเริ่มร้อน พรรคนั้นพรรคนี่กำลัง โจมตีกันแหลกกันไปหมด แล้วเอาดับเอาปอดพี่น้องชาวไทยเราขึ้นบนเชียงใหม่ พวกนี้ขึ้นย่า อยู่บนเชียงใหม่ เวลานี้กำลังพรรคนั้นพวกนี้ มีแต่จะขึ้นย่าคนเราอยู่บนเชียงใหม่ ไปที่ไหนให้เรียน ฟรีให้อะไรฟรีๆ ติดอยู่ตามนั้น มันฟรีมันแพที่พ่อที่แม่มันอะไรก็ไม่รู้แหละ มันจะกินดับ

กินปอดมันไม่เห็นพูดคำนั้น ประชาชนเป็นอาหารว่างของมันอยู่บนเขียง สับยาลงไปตรงนั้น เวลานี้กำลังแย่งสับยาตัดไตประชาชน มีก็พรรคก็พวกอยู่นี้พิจารณาซิ ยุ่งไปหมด

ไปที่ไหนเห็นแต่ตัดป้ายไปหมด ประกาศโฆษณา โอ้ย หดย้อยณะ อ่านแล้วหดย้อยเคลิ้มกลับไปตามมัน ไอ้พวกเชื่อๆ ซ่าๆ อย่างพวกเรานี้เชื่อตามให้มันสนุกย่า เข้าใจไหมล่ะ ผู้ไม่เชื่อมีอยู่ซิ จะว่าไง มันต้องอ่านต้องคิดซิเรื่องเหล่านี้ เป็นยังไงมายังไง ผลได้ผลเสียเป็นยังไงๆ มันกำลังเลอะเทอะนะเวลานี้ ถ้ามีธรรมเข้าจะเป็นพรรคใดๆ เข้ากันได้ทั้งนั้นแหละ ถ้าว่าเพื่อชาติพรรคไหนก็พรรคเพื่อชาติๆ จะเป็นผู้นำของชาติ นำแบบไหน ต้องคิดซิถ้าผู้มีธรรม นำแบบหมากัดกันจะเป็นธรรมได้ยังไง มันก็หมากัดกันเท่านั้นเอง

ให้พากันพินิจพิจารณานะ เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เราได้สอนโลกนี้เราปฏิบัติธรรมนะเรามาสอนโลก เราพูดเต็มภูมิของเราเลย เรามาสอนโลก ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานมาจนกระทั่งถึงจำส่งงามครอบโลกธาตุ หมดเรื่องความบกพร่องตรงไหนๆ ในหัวใจไม่มีเลย มีแต่ความพอสมควรแบบ บรมสุขเต็มหัวใจ สอนโลกที่เต็มไปด้วยความร้อนเราไม่มีความร้อน สอนโลกด้วยความบรมสุขภายในใจของเรา ควรจะเอาไปพินิจพิจารณาบ้าง นี่ผลของธรรมเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่สอนโลกด้วยความร้อน แล้วเขาจะเอาความเย็นมาจากไหน ไอ้เราผู้ไปสอนโลกก็เป็นพินเป็นไฟ แล้วเขาผู้ที่จะมารับอรรถรับธรรม เขาก็เป็นพินเป็นไฟ ไฟต่อไฟใส่กันมันก็เผาโลกพินาศละซิ

ธรรมท่านไม่ร้อนนะ สอนโลกอย่างนี้เหมือนกันเราไม่ได้อุ่นกับโลก ถึงจะเสียแปดไปขนาดไหน หัวใจเราไม่เคยร้อน มีแต่ความสว่างจ้าอยู่นั้น ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อ พระพุทธเจ้า หรือจะเชื่อแต่กิเลสอย่างเดียวนั้นหรือ กิเลส สรรณ คัจฉามิ นี้ไม่มีใครพูดแต่ชาจนจะไม่มีติดตัว วิ่งตามกิเลส มีสองขาขาด สามขาขาด ไปยืมขามามาระวังมันจะกัดเอานะ ขาวิ่งตามกิเลสจนไม่มีขาติดตัว แล้ววิ่งไปเอาขามา ระวังหมาไอ้ปุกก็เรานั้นมีเขี้ยว มันจะกัดเอาหลังทศไปนะ วิ่งตามกิเลส ไม่ยับยั้งชั่งตัว ไม่พินิจพิจารณาทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย นำกันแบบไหนนะ อยากถามว่าอย่างนั้น

พระพุทธเจ้านำโลกท่านนำแบบไหน เอามาพิจารณาซิ สาวกทั้งหลายท่านนำโลกท่านนำแบบไหน ครูบาอาจารย์ผู้ทรงศีลทรงธรรมนำโลกท่านนำแบบไหน แล้วเวลานี้เรานำกันนำแบบไหน ควรจะเอาธรรมะเข้ามาแทรกในหัวใจบ้าง จะได้คิดในทางผิดถูกชั่วดี คัดเลือกได้บ้างพอประมาณ โลกพอจะมีความชุ่มเย็น ชุกหวนอนกันได้บ้าง สมว่าบ้านเมืองเรามีผู้ใหญ่มีผู้นำ นำกันไปแบบไหน ต้องได้คิดซิ ผู้นำต้องเป็นผู้คิดมากนะ ไม่ใช่คิดแต่จะกินจะกลืน กินบ้านกินเมือง คิดเพื่อให้ชาติบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง จึงเข้าไปในหลักของผู้นำเป็นอย่างนั้นนะ เอาละวันนี้พูดเท่านี้แหละพอ

ทองคำที่ได้รับหลังมอบเรียบร้อยแล้วจนกระทั่งถึงวันที่ ๑๒ มกราคม ได้ทองคำ น้ำหนัก ๕๘ กิโล ๔๓ บาท ๓๗ สตางค์ นี้ทองคำประเภทน้ำไหลซึม ค่อยซึมเข้าไปเพื่อคลัง หลวงของเราจะเป็นลมหายใจ บรรจูลมหายใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศได้สูดลมหายใจออกจากคลังหลวงของเรา หลวงตาจึงได้รับกวนพี่น้องทั้งหลายอยู่เสมอเพื่อลูกเพื่อหลาน ไม่ได้เพื่อเรา เราเพื่อลูกเพื่อหลาน บ้านเมืองของเรา ปู่ย่าตายายของเราก็นำมาด้วยแบบนี้ เพื่อลูกเพื่อหลานมาเรื่อยๆ ทีนี้เราเป็นลูกเป็นหลานมาแล้วเราจะนำแบบไหน หรือนำชาติไทยให้จมน้ำหรือ ต้องคิดกันบ้างซิ

ทองคำที่เราได้หลังจากมอบเรียบร้อยแล้วเป็นทองคำประเภทซึมซาบ ได้ตั้ง ๕๘ กิโล ๔๓ บาท ๓๗ สตางค์แล้ว มาถึงวันนี้ะ ไม่ใช่บ่อยๆ มันจะค่อยได้ไปเรื่อยๆ แล้วก็อบอุ่นไปเรื่อยๆ หลวงตาตายจะหายห่วง ห่วงลูกห่วงหลาน เราไม่ได้ห่วงเรา นั้นเห็นไหม ทำเมรุไว้นั้น เรารู้ว่าเราจะเผาเรา เรายังไม่ตาย ท่านปัญญาตายแล้วจับท่านปัญญาใส่เข้าไปเผาเราไม่ทราบจะเผาที่ไหน เราเลยไม่แน่นะ การเผาเรา เราก็เลยไม่แน่นะ เราจะทำเพื่อเผาเราอย่างสบาย อย่างมากอย่างธรรมชาติแท้ๆ มันจะตายแล้วหรือ ปืบเข้าในร่มไม้ร่มไหนปืบๆ ตีตึ้งไปเลย เราพูดจริงๆ เราตายง่าย เราพูดตั้งแต่ยังไม่ตาย เราไม่ได้ตายยากนะ

มันยากแต่สอนโลกเวลานี้ เราดีที่เราดีนั้นจะเป็นจะตายอยู่นี้ สอนเราเราสอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วหยุดการสอนเราเวลานี้ เราพูดจริงๆ พอแล้วทุกอย่าง มีแต่สอนโลกเท่านั้น เวลาตายเราจะเดือดร้อนมาจากไหน ไม่นั่นจะว่าพอหรือ ตายยังดีที่ยังดินเป็นบ้าอยู่ ไม่เป็น บอกตรงๆ นี้แหละ มันแน่นอยู่ในหัวใจทุกอย่าง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ดวงไม่ต้องถามใคร สาวกตรัสรู้ดวงขึ้นมาไม่ต้องถามใคร หัวใจดวงเดียวกัน ธรรมอันเดียวกัน เข้าถึงใจแล้วจะถามใคร ว่ามันนะ เอละพอ ให้พร

(ตัวแทนกลุ่มชาวพุทธรวมกันมีจดหมายกราบเรียนหลวงตา เรื่องขอความอนุเคราะห์สนับสนุนจัดตั้งกระทรวงพระพุทธศาสนา แก่ไขรัฐธรรมนูญรับรองให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ และมีการจัดตั้งธนาคารพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย) คำสนับสนุนมันพูดได้ง่าย แต่ผู้ทำมันไม่ได้ทำไปตามความมุ่งหมายของพุทธศาสนานะ มันแหวกแนวไปหากิเลสเสียทั้งนั้นจึงอ่อนใจเหมือนกันนะเรา ตั้งอะไรขึ้นมาก็อย่างนั้นละ แม้แต่ในวัดจริงๆ ซึ่งเป็นสถานที่อยู่ของพระผู้ทรงศีลทรงธรรม มันยังกลายเป็นส้วมเป็นถ่านเป็นมูลเป็นคูไปได้ในวัดไม่สงสัย จะทำยังไง

มูลคูคือตัวพระตัวเองปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว ตำหน้าตำตาอยู่ทุกวันนี้ มันหัวใจกระทรวงมิใช่หรือ พระแต่ละวัด แล้ววัดก็เลอะๆ เทอะๆ ไปหมด มีแต่เรื่องกิเลส ตัณหาเต็มวัดเต็มวา หาวัตถุที่จะเป็นวัดตามทางพุทธศาสนามันไม่มี แล้วหาพระหาเถรตามทางของพระพุทธเจ้าก็เรียกว่าจะไม่มีอีกละ มันมีแต่มูลแต่คูคือความปฏิบัติเหลว

เหล็กของพระ แล้วมีแต่ส้วมแต่ถ่านก็คือสถานที่อยู่ของพระเรียกว่าวัด มันเลอะเทอะไปหมดทั้งสองอย่าง จะตั้งที่กระทรวงมา มันก็อย่างว่า คนมันไม่ได้เป็นไปตามนั้น

ถ้าหากว่าจะให้เป็นไปตามพุทธศาสนา ธรรมวินัยไม่บกพร่อง เวลานี้มีแต่พวกกิเลสตัณหา มันยื้อแย่งแข่งขั้วแข่งเลวไปทำลายพุทธศาสนา ศาสนาจึงเลวไป ตั้งเท่าไรมันก็แบบว่า เราจึงอ่อนใจเหมือนกัน ถ้าตั้งใจปฏิบัติดีแล้วไปไหนเต็มตัว ๆ ด้วยศีลด้วยธรรม ไม่จำเป็นต้องหาใครมาส่งเสริมเพิ่มเติม ไปที่ไหนเต็มตัวด้วยศีลด้วยธรรม ไปไหนสว่างงามไปหมดเลย พูดตรงๆ อย่างนี้ละ อันนี้มันมีตั้งแต่เรื่องมูตรเรื่องคูโปะเต็มเนื้อเต็มตัวมองหาพระก็ไม่เห็นถ้าว่าพระก็ดี มองหาชาวพุทธก็ไม่เห็น เห็นแต่มูตรแต่คูโปะเต็มตัวชาวพระชาวพุทธ ชาวฆราวาสเข้าใจไหม

เรายังตอบอะไรไม่ได้ละ เอาแค่นั้น เราไม่แน่ใจกับผู้ดำเนินงาน จะตั้งกระทรวงพุทธศาสนาขึ้นมา มันก็จะไปหากินอยู่ในกระทรวงนั้นอีก เลอะเทอะไปหมด สำนักงานพุทธศาสนาก็ไปหากินอยู่นั้นจนกระทั่งได้ไล่ออก ไล่ออกมาแล้วมันก็มาเป็นมหาโจรอยู่ในวงมหาเถรสมาคม มหาโจรเป็นผู้สั่งเอามา จัดเข้ามาในนั้น มันเป็นอย่างนี้จะให้ว่าไง เมื่อสองสามวันเราก็พูดระบุชื่อด้วยใครเป็นหัวหน้ามาทำลายพุทธศาสนา เป็นมหาโจรตัวร้ายกาจมาทำลายพุทธศาสนาอยู่ในวงมหาเถรสมาคม วงมหาเถรสมาคมเวลานี้เป็นวงมหาโจรแล้วอยู่นั้น จนชาติไทยผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่เข้าไปยุ่งเลย ท่านปิด ให้เป็นโรงงานมหาโจรไปเสียเวลานี้

มหาโจรใหญ่ก็เป็นชั้นสมเด็จพระเจ้าเป็นอยู่นั้นเวลานี้ เอ้า ค้านมา เราพูดนี้มีหลักมีเกณฑ์มีแบบมีฉบับ เราไม่ได้มาอุทธรณ์นะ มันก็เป็นอยู่อย่างนี้จะให้ว่าไง ตั้งชั้นมากก็กระทรวงมันก็จะแบบเดียวกันนี้ เพราะคนไม่สนใจปฏิบัติ ถ้าสนใจปฏิบัติธรรมวินัยสมบูรณ์แล้ว ไปหาธรรมวินัยที่ไหนเลิศกว่าพระพุทธเจ้ามา ไม่มี นี่มันไม่ปฏิบัติตามนะซิ มันถึงเลอะเทอะ เอาละ เลิก ๆ ไป

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz